

Chatromán

Bärbel Körzdörfer

Holky na WhatsApp

KIOKAN

edice
KIO KAN

Copyright © 2016 Bastei Lübbe AG, Germany
Translation © Jesika Schaft, 2020
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z německého originálu Mädchen auf WhatsApp
vydaného nakladatelstvím
Baumhaus Verlag in der Bastei Lübbe AG
přeložila Jesika Schaft
Redakční úprava Slávka Poberová
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
v edici Klokan, 2020
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7633-377-2

Poděkování od překladatelky
Markéty,
za generačně jazykovou pomoc 😊

Hrdinky

Manou

Marie-Lin

Manou Elisabeth von Berghainová (14)

Jaká jsem? To je složitý! Jak to říct... Vlastně jsem docela normální. Tak docela správně normální. Mám šlechtický titul, ale kašlu na to. Pyšná jsem spíš na svoje malinký tetování, co jsem si dala udělat na tajňačku. Motýlek. Na pravý půlce. Je to moje tajemství. Kdyby se to dověděli naši, zbláznili by se. Táta před pár lety prohlásil, že kdo si dá udělat tetování nebo piercing, toho vydědí. Jenže tím je to ještě větší zábava. Akorát v létě, až pojedeme na prázdniny do St. Tropez, budu si muset dávat hodně pozor, abych měla kalhotky od bikin vždycky přes to.

Moje máma pracuje třikrát týdně u jednoho zlatníka. Je to dost nóbl obchod u nás v centru. Její šéf už dělal šperky třeba pro Madonnu nebo Pavarottiho.

Můj táta je podnikový poradce. Pořád někam lítá a schází se s velkýma zvířatama z nadnárodních firem. Kancelář má u přístavu, se skvělým výhledem na Labe. Jeho sekretářka je z Ghany. Táta je jako většina tátů – v týdnu je většinou pryč a o víkendů chce mít klid, třeba na projíždění s lodí po Labi. Na filmy ani na sport ho moc neužije.

Bydíme v Harvestehude, to je jedna z těch čtvrtí Hamburku, kde parkuje spousta totálně zbytečných čtyřkolek (Hamburk je placka, tak na co teréňák?). Ale já to tu mám ráda. My, totiž naši a my dva s bráchou, máme jenom pro sebe celý třípatrový barák. Takový ten bílý domek s pečlivě uhrabanou zahrádkou, kterou tu a tam zdobí koule z buxusu.

Jednou do týdne k nám chodí uklízet Luisa. To máma vždycky ráno houkne: „Uklidit pokoje! Od toho tu Luisa není!“ No a pak to nastane. Chaos v pokoji, mamka a já – to nejde zrovna dobře dohromady. Teda aspoň podle mě! Ale nakonec to přece udělá Luisa.

Marie-Lin je pro mě něco jako můj vlastní dech. Bez dechu se jaksí nedá žít. Marie-Lin je totiž moje nejlepší kámoška už od školky.

A jinak... Hrozně ráda spím. Skoro by se dalo říct, že dlouho spát je takový moje hobby. Taky docela obstojně hraju hokej. A miluju lak na nehty v těch nejdivočejších barvách.

A ještě něco: Moc bych chtěla mít fajn vztah. Jsem zamilovaná do Jense, ale není to ono. Asi už se známe moc dlouho... Celou dobu je to jak na houpačce. Když chce on, nechci já. A když chci já, tak zase nechce on. Je to komplikovaný. Fakt! Je to jako s akné. Vždycky přijde, když to člověk zrovna nemůže ani trochu potřebovat. Jenže já ráda kluky, co jsou trošku chlapecký. Já vím, že je to pitomost, ale líbí se mi, když kluk třeba umí otevřít pivo zapalovačem. Jens to umí.

Marie-Lin Steinkrausová (15)

Jaká asi jsem? Myslím, že jsem trošku moc hubená. Chtěla bych být o kousek větší, ale co nadělám. Zato mám fakt skvělé vlasy, hustý a černý. Řekla bych, že jsem nesmělá, hlavně když se sejde víc lidí. Rozhodně bych nikdy ani ve snu nechtěla být předsedkyně třídy.

Moje matka se narodila ve Státech, ale její rodina je z Hongkongu. Studovala práva na Harvardu, pak se v jedné newyorské advokátní kanceláři seznámila s mým otcem. S ním pak šla do Německa a vzali se. Tatínek je z Bavorska a původně je právník, mezitím ale pracuje pro jednu velkou realitní firmu v přístavu.

Ani nevím, jestli jsou naši ještě zamilovaní. Vlastně netuším, jaký je být starý a zamilovaný – jde to vůbec dohromady? Já bych každopádně chtěla, až budu stará, být úplně jinak zamilovaná než mí rodiče.

Můj otec často jezdí na služebky, vyvíjí nějaké projekty s nemovitostmi. Moje matka pracuje na čínském velvyslanectví. Myslím, že se sama na sebe ještě pořád zlobí, že se mnou, když jsem byla malá, nemluvila čínsky. Dneska se totiž spousta dětí v Hamburku učí čínsky, a já, s čínskou matkou, to neumím. Jenže mně je to jedno. Stejně nikdy v Číně žít nebudu. Jednou jsem byla v Hongkongu. Přes sedm milionů lidí na 1000 čtverečních kilometrů, hrůza! Bylo toho fakt nepředstavitelně moc!

Co maminka propásla s čínštinou, to chce dohnat s klavírem. Už od čtyř let hraju každý den nejmíň dvě hodiny – mám dojem, že mi to jde dost obstojně. Letos jsem vyhrála Steinwayovu cenu a budu se účastnit exhibice *Young Talents in Concert*. A taky jsem se dostala do dalšího kola v soutěži *Piana na Labi*.

Sport, to není zrovna moje doména. Říkám si, jak dlouho asi potrvá, než moje běhací legíny pochopí, že joggingu se teda se mnou nedočkají. Taky jsem to jednu dobu zkoušela s šermem. Nechytlo mě to, no.

Bydlím s rodičema ve čtvrti Eimsbüttel. Stará zástavba, třetí patro bez výtahu. Je to tu docela hezký. Můj pokoj je cool, všechno tu mám totiž růžový. Fakt. Dokonce i postel. Matka říká, že je to hrůza, ale mně se to líbí!

Kluka jsem nikdy neměla. Nechodím často na oslavy, ve škole o přestávkách jsem často sama. Kluci z naší třídy mi připadají tak nějak k ničemu. Trapáci.

Můj problém je, že jsem občas trošku zklamaná sama ze sebe. Chtěla bych být víc. Jak to říct... Nikdo není proti mně, ale nikdo není ani pro mě. Akorát Manou, ta ano. Manou je moje nejlepší kámoška.

» Marie-Lin

Já tak hrozně moc potřebuju pravdu. Chci, aby se vyslovalo nevyslovený. Jsem tak... prázdná. ☹️

» Manou

Co to s tebou je? Dneska o přestávce ses mi vyhnula. Co se děje? Hele, ven s tím! Vysyp to! No tak!

» Marie-Lin

Vždyť já sama nevím! Všechno jako by bylo nedosažitelný! Já chci žít, žít život. Místo toho jako bych ho viděla v dálce, ale nemůžu se ho dotknout. Tak nějak jsou na tom ti, co uklízejí město. Vždycky přijdou, když už je po všem. Když je po oslavě.

» Manou

Hele, co je to s tebou? Všichni ti záviděj. Seš perfektní – a takhle frfňáš? Co to má být?

» Marie-Lin

Já už mám po krk toho, být perfektní. To je ono! Přesně tak to je: Už mám dost perfekcionismu. Chci s tím mizerným perfektním světem skončit!

» Manou

Je to kvůli Danielovi?

» Marie-Lin

Ne! Daniel s tím nemá vůbec nic společného. Mám ho ráda. Ale stejně tak mám ráda nutelu a tousty. Vždyť to přesně víš. Do Daniela já bych se nikdy nemohla zamilovat.

» Manou
OK!

» Marie-Lin

OK? Nic není OK! Já chci prostě jenom být šťastná, tak jako ostatní. Jenže mi to nejde. Je mi, jako by celé moje tělo vězelo v tekutým písku. Jsem v tom po bradu a pomalu mě to táhne dolů.

» Manou

Pojď si dát sraz. Co nejdřív.
V naší kavárně u řeky?
Ve tři?

» Marie-Lin

Tak jo. Ve tři je fajn.

» Manou

Kde jsi, Marie-Lin? Já už jsem tady. Čekám.

» Manou

Haló, haló? Kde vězíš?

» Manou

Tak už se přece na ten telefon koukni! Už mě to neba.
Řekly jsme ve tři, teď už jsou skoro čtyři. 😡

» **Manou**

Počkám ještě 5 minut. Pak jdu.

» **Manou**

Už fakt musím. Škoda. Co to s tebou je?

» **Marie-Lin**

Víš, že ti můžu psát věci, co bych nikdy nemohla říct?

» **Manou**

Tak proto jsi nepřišla do kavárny?

» **Marie-Lin**

Ne, to ne. Nepustila mě.

» **Manou**

Kdo?

» **Marie-Lin**

Moje matka!

» **Marie-Lin**

Myslíš, že naši rodiče maj aspoň sebemenší tušení, jaký my vlastně jsme?

» **Manou**

Tak to rozhodně NE!!! Ale jak jsi na to teď přišla?

» Marie-Lin

Mám toho dost! Já už fakt nemůžu! Dneska po škole jsem TŘI hodiny musela hrát na klavír. A ani to matce ještě nestačí. Já tam fakt chtěla jít! 😞

» Manou

Člověče, Marie-Lin, to přece nejde! Musíš si promluvit s otcem. Tvoje matka nemá všech pět pohromadě! 😞

» Marie-Lin

Není tady. Služebka.

» Manou

Kdy se vrátí?

» Marie-Lin

Za týden.

» Manou

Tak přijď k nám. Můžeš spát tady.

» Marie-Lin

To by v životě nedovolila!

» Manou

Nejseš její vlastnictví. Přijď! Hnedka dneska! Já teď musím na hokej. V šest budu zpátky. Vyndám pro tebe matraci ze sklepa, jo?

» Marie-Lin

Člověče, pochop to už konečně: Ona to nechce. Nedovolí mi přespat někde jinde! Vaši možná věří ve svobodu..., naši ne.

» Manou

Tak to aspoň zkus!

» Marie-Lin

Ty to prostě nechceš chápat...

» Manou

Tak si říkám, že tvoje máma vůbec nemá tušení, jaká ty vlastně jsi. Ona si snad myslí, že ta malá hodňoučká holčička, co jí do památníku kámošky kreslí kytičky. Že ti Daniel například posílá divoký zamilovaný dopisy, to vůbec netuší.

» Marie-Lin

A tak to nutně musí zůstat!
Nesmí se o tom dovědět, jasný?

» Manou

Jasný! Totálně jasný!

» Manou

Marie-Lin! Mluvila s mámou? Přijdeš?

» **Manou**
Hej! Ozvi se!

» **Manou**
Už je sedum. Co se děje?

» **Manou**
Už mě to ale štve! Ozvi se konečně!

Manou

21:00

KDO Z VÁS VIDĚL MARIE-LIN STEINKRAUSOVOU?
PŘED 2 HODINAMA UTEKLA Z DOMOVA. JEJÍ
MÁMA JI HLEDÁ!

To se mi líbí

Okomentovat

Sdílet

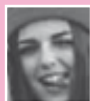

Jens Jak - utekla? Jak to víš?

To se mi líbí

• Odpovědět

• 21:03

Manou Volala mi její máma. Pohádaly se.
Není to vůbec dobrý.

To se mi líbí

• Odpovědět

• 21:07

Manou VŠEM PŘÁTELŮM MARIE-LIN.
MUSÍME JI HLEDAT! SPOLEČNĚ!

SRAZ: NA HORNÍM HŘIŠTI. VAŠE MANOU!

To se mi líbí

• Odpovědět

• 22:02

Manou Všechno v pořádku!

Našla se!

Je to dobrý!

Díky za pomoc!

Jste fakt všichni super!

Všecko resetovat!

Dobrou noc, lidi!

Vaše Manou!

To se mi líbí

Odpovědět

00:12

» **Manou**

Fakt je mi to líto. Musíme něco podniknout. Takhle se k tobě vaši přece nemůžou chovat. Už nikdy!

» **Marie-Lin**

Už je to dobrý.

» **Manou**

Dobry? Nic není dobrý! Tvoje máma je tyran!

Čínská tygří matka!

» **Marie-Lin**

Ty to nechápeš. Vaši jsou úplně jinačí. Neměla jsem utíkat.

Co mě to napadlo! Matka brečela. Celá se třásla.

Poprvé v životě jsem ji viděla plakat.

To ti bylo divný... Já byla úplně v klidu a ona úplně hotová.

Jindy je to naopak... Poprvé jsem byla silnější než ona.

Už proto to stálo za to.

» **Manou**

Jsi praštěná? 😞

Ona tě od rána do večera pěruje a teď je ti jí ještě ke všemu líto? Probud' se, Marie-Lin! Konečně se probud! Člověče, vždyť žiješ jak v kasárnách. Aye, aye, Sir! Jenže ty nejsi její voják, ale její dcera!

» **Marie-Lin**

Jenže co mám dělat? To mám zase zdrhnout? To nejde! Pak by mi nedovolila už vůbec nic. Říká, že musím být lepší než všichni ostatní. Lepší známky, líp hrát na klavír, líp se chovat...

» **Manou**

Když slyším slovo „chovat“, chce se mi zvracet.

» **Marie-Lin**

Jen do toho. Jenže mně to nepomůže.

» **Manou**

Jednoho dne budeš celá zahořklá stát před hrobem, na kterém bude jméno tvý mámy. A budeš zvracet. Protože sis s ní nepromluvila. Protože jsi k tomu neměla odvalu. Protože jsi vždycky byla hodná holčička. Hodná jako nějaká malá čínská barbína.

» **Marie-Lin**

Já nemůžu. Ty to nechápeš.

» **Manou**

Ne, já to nechápu? Tak mi to vysvětli!

» **Marie-Lin**

„Blahobyt nevydrží déle než tři generace.“ To je staré čínské přísloví. Mí prarodiče utekli do USA úplně bez prostředků. Těžce pracovali v takovém malém obchůdku v New Yorku. Šetřili tolik, že si ani nekupovali minerálku, pili jenom vodu z vodovodu.

Další generace je pak moje matka. Jako první z rodiny vůbec směla jít studovat. Na univerzitu. Vystudovala práva v rekordním čase a studium ukončila se třetím nejvyšším počtem bodů. Když byla hotová s učením, hrála na klavír. Když jí bylo teprve 24, Kurt Masur jí nabídl, aby hrála s Newyorskou filharmonií. Musela být úžasná! O dva roky na to jsem se narodila. Já nevím, co, ale něco se potom stalo. Nemluví o tom. Ani slovo. Po mém narození pak už nikdy na klavír nehrála. Už nikdy. Rozumíš?

» **Manou**

Ne! Nerozumím tomu. Ani trochu. A nemám tucha, kdo je Kurt Masur. A co jako se stalo...

» **Marie-Lin**

Kurt Masur byl jeden z nejgeniálnějších německých dirigentů. 11 let byl šéfdirigentem Newyorské filharmonie.

» **Manou**

Ale co se pak stalo?

» Marie-Lin

Vždyť ti to povídám. Od té doby pak už nikdy nehrála. A nikdy o tom nemluví. Nechce. Visí to nad námi jako stan. Jenom když hraju, jako by z ní ten smutek spadnul. Myslím, že to jsou chvíle, kdy zapomíná, co se tenkrát stalo.

» Manou

Já vás nechápu. Potřebujete spolu mluvit. Já bych se mámy tak dlouho vyptávala, až by mi pověděla všechno, co se tenkrát stalo.

» Marie-Lin

Ale vždyť já to zkoušela. Dokonce jsme spolu brečely. Ale ona pak zase řekla, že o tom nechce mluvit. Zatím ne. Možná jednou. Možná.

» Manou

To je mi fakt líto.

» Marie-Lin

Nemusí ti to být líto. Vždyť za to nemůžeš.

» Manou

Jenže ty taky ne.

» Marie-Lin

To já nevím. Možná, že jo?

» Manou

Taková pitomost. Hlavně si takový věci nenamlouvej. Jak by mohlo miminko za něco moct?

» Marie-Lin

Já nevím.

» Marie-Lin

Ale teď jsem už fakt strašně unavená. 😞
Dobrou noc! Už o tom nechci mluvit!

» Manou

Hele, to vypadá jako nějaká vaše rodinná věc:
NEMLUVIT O TOM!

» Marie-Lin

Co blbneš?

» Manou

Sorry! Máš pravdu. Už je půl třetí. Čau ráno ve škole.

» Manou

Vyzvednu tě. V 7:30 u tebe.

» Marie-Lin

Ale radši nezvoň. Sejdeme se před domem.

» Manou

Ty máš strach, že bych se jí zeptala, co se tenkrát stalo?

» Marie-Lin

To ať tě ani nenapadne! Musíš mi slíbit, že se nikdy nedoví, že jsem ti o tom vůbec něco vyprávěla!